

Sygn. akt II Cz 476/13

POSTANOWIENIE

Dnia 24 maja 2013r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy II Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anatol Gul

Sędziowie: SO Piotr Rajczakowski

SO Aleksandra Żurawska

po rozpoznaniu w dniu 24 maja 2013 r. w Świdnicy

na posiedzeniu niejawnym

zażalenia powoda P. G.

na pkt. III postanowienia Sądu Rejonowego w Dzierżonowie z dnia 19 marca

2013 r., sygn. akt I C 1020/12

w sprawie przeciwko (...)

Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę 1000 zł

p o s t a n a w i a:

oddalić zażalenie.

UZASDNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 19 marca 2013 r. w pkt. III Sąd Rejonowy, na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, nakazał powodowi P. G., jako stronie przegrywającej sprawę, aby zapłacił na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Dzierżonowie kwotę 62,51 zł tytułem zwrotu wydatków poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa, tj. kosztów związanych ze złożeniem przez biegłego sądowego J. L. na rozprawie w dniu

5 marca 2013 r. ustnych wyjaśnienia do pisemnej opinii z dnia 19 marca 2012 r.

W zażaleniu na powyższe postanowienie powód podniósł, że obciążenie go przedmiotowymi kosztami jest dla niego krzywdzące i niesprawiedliwe. Zdaniem skarżącego, koszty te powinna ponieść strona pozwana, gdyż to ona swoim zachowaniem spowodowała u niego uszczerbek na zdrowiu. Powód dodał przy tym, że ustalanie przez biegłego trwałego uszczerbku na jego zdrowiu w wysokości 1 % budzi wiele kontrowersji – w ocenie skarżącego procent ten został zaniżony, tymczasem powód do chwili obecnej odczuwa dolegliwości zdarzenia, co niewątpliwie wpłynęło na zmianę jego zachowania i psychiki. Zaskarżonym postanowieniem Sąd pogłębił więc krzywdę powoda i zburzył wizerunek sprawiedliwości.

Sąd Okręgowy zważył:

Zażalenie podlegało oddaleniu. Zgodnie z art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t. j. Dz. U. z 2010 r., Nr 90, poz. 594 ze zm.) kosztami sądowymi, których strona nie miała

obowiązku uiścić lub których nie miał obowiązku uiścić kurator lub prokurator, sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji obciąży przeciwnika, jeżeli istnieją do tego podstawy, przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów. Przepis ten reguluje zasady i sposób rozliczenia w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji kosztów sądowych, które w toku postępowania były przez Skarb Państwa kredytowane (co dotyczy opłat) albo nawet zostały tymczasowo przez Skarb Państwa wyłożone (co odnosi się do wydatków). W chwili wydawania orzeczenia kończącego postępowanie w instancji (bądź na zasadzie art. 108¹ kpc – gdy w toku postępowania nie orzeczono o obowiązku poniesienia kosztów sądowych lub orzeczeniem nie objęto całej kwoty należnej z tego tytułu – w osobnym postanowieniu wydanym na posiedzeniu niejawnym) sąd ma obowiązek rozstrzygnąć, czy ktokolwiek – a jeśli tak, to kto i w jakiej wysokości – powinien zostać obciążony nieuiszczonymi kosztami sądowymi (opłatami i wydatkami). W toku postępowania Sąd pierwszej instancji z urzędu zobowiązał biegłego do ustnego wyjaśnienia opinii z dnia 19 marca 2012 r., a koszty z tym związane poniósł tymczasowo Skarb Państwa. Skoro zaś powód przegrał sprawę w całości, to, zgodnie z art. 98 kpc, Sąd zasadnie obciążył go przedmiotowymi kosztami. Bez wpływu na treść niniejszego orzeczenia pozostają podniesione przez skarżącego zarzuty kwestionujące prawidłowość wydanej przez biegłego opinii. Zastrzeżenia w tym zakresie powód mógł bowiem zgłaszać w toku procesu, gdy zaś nie godził się z wydanym na jej podstawie rozstrzygnięciem, mógł skorzystać z przewidzianego przepisami prawa do jego zaskarżenia.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy, na podstawie art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc, orzekł jak w sentencji postanowienia.